

إلى من لا يتحمل من مؤمن ازعاج !

خطاب به کسانی که آزاری اندک از مؤمنین را بر نمی تابند!

كان أحد الإخوة المؤمنين يتواجد في أحد ساحات العمل في دعوة الحق، فافتقده السيد أحمد الحسن (عليه السلام) يوماً وسأل عنه، فأجبتُه بأنَّ الأخ أخبرني بسبب انصرافه.

یکی از برادران مؤمن در یکی از عرصه‌های عمل در زمینه‌ی دعوت حق حضور فعالی داشت. سید احمد الحسن (علیه السلام) روزی او را نیافت و سراغش را گرفت. پاسخ دادم که این برادر گفته به خاطر دلیلی، از کار منصرف شده است.

وكان سبب انصرافه أنَّ أحد الإخوة المؤمنين نصحه، وربما كانت نصيحته ثقيلة عليه نوعاً ما، فعزم بعدها على عدم الحضور والتواجد.

دلیل انصراف او این بود که یکی از برادران مؤمن، وی را نصیحت کرده بود و احتمالاً نصیحتش به گونه‌ای بر این فرد ثقیل و سنگین آمده بود، لذا تصمیم گرفته بود از آن به بعد در میدان عمل حاضر نشود.

فلما عرف (عليه السلام) بذلك، قال:

ایشان (علیه السلام) وقتی قضیه را متوجه شد فرمود:

[أرجو أن تخبره أن يتواجد، ويتحمل إخوته، ويقبل منهم النصيحة، ولا يكن من المتكبرين. الحسين (عليه السلام) قبل أن تدوس حيوانات على صدره، وأنتم لا تتحملون إزعاجاً من مؤمن، من تواضع لله رفعه الله.

«خواهش می‌کنم به او خبر بدهی که بیاید و برادرانش را تحمل کند، نصیحت را از آنها بپذیرد و جزو متکبرین نباشد. امام حسین (علیه السلام) پذیرفت که حیوانات سینه‌اش را لگدکوب کنند و شما آزار اندکی از یک مؤمن را بر نمی‌تابید! کسی که برای خدا فروتنی کند، خدا او را بالا می‌برد.

**قل له أن يستعِذ من الشيطان، ويتواجد للعمل، ويتحمل إزعاج
من يزعجه من المؤمنين، أو نصيحة من ينصحه].**

به او بگو که از شیطان استعاذه (دوری) کند و در عرصه‌ی کار حاضر شود و بر آزار مؤمنی که
وی را می‌رنجاند صبر پیشه نماید و یا اگر کسی نصیحتش کرد، او را تحمل کند».

* * *